GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

NR 8 KATOWICE, DNIA 30 KWIETNIA **1945**

Poz. **T R E Ś Ć :** Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

86.

DEKRET

z dnia 2 marca 1945 r.

o majątkach opuszczonych i porzuconych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 45 z dnia 22 marca 1945 r.).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Dział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. § 1. Wszelki majątek ruchomy lub nieruchomy, który w związku z wojną, rozpoczętą 1 września 1939 r., nie znajduje się w posiadaniu właściciela, jego prawnych następców (art. 19), lub osób prawa ich reprezentujących, jest majątkiem opuszczonym w rozumieniu niniejszego dekretu.

§ 2. Uważa się również za opuszczony majątek ruchomy lub nieruchomy, będący w posiadaniu osób trzecich na podstawie umowy, zawartej z właścicielem, jego prawnymi następcami, osobami prawa ich reprezentującymi lub działającymi w interesie tych osób.

o ile umowa ta miała na celu uchronienie tego majątku od utraty w związku z wojną lub okupacją.

§ 3. Przepis § 2 ma zastosowanie także do wszystkich wypadków, gdy posiadacz majątku wywodzi swe prawa od osób, które w kolejnym następstwie opierają swe prawa na pierwotnej umowie, określonej w § 2 niniejszego artykułu.

Art. 2. § 1. Wszelki majątek ruchomy lub nieruchomy, który był własnością lub w posiadaniu państwa niemieckiego, a w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu nie został jeszcze objęty przez organa państwowe lub samorządowe, majątek obywateli niemieckich lub osób, które zbiegły do nieprzyjaciela, jest majątkiem porzuconym w rozumieniu niniejszego dekretu.

§ 2. Majątek wymieniony w § 1 uważa się za porzucony również w tym wypadku, gdy znajduje się w posiadaniu lub zarządzie osób trzecich.

§ 3. Nie jest uważany za porzucony majątek, który został zajęty lub skonfiskowany, przez b. władze okupacyjne; majątek taki uważa się za opuszczony.

Art. 3. § 1. Nieważne są wszelkie umowy w przedmiocie majątku opuszczonego, zawarte z b. władzami okupacyjnymi lub instytucjami i osobami działającymi z ramienia tych władz, jak również umowy, określone w art. 1 §§ 2 i 3.

§ 2. Nieważne są wszelkie akty, zdziałane w odniesieniu do majątku porzuconego celem uchronienia go od objęcia przez zarząd państwowy.

Art. 4. § 1. Nabywca majątku opuszczonego lub porzuconego, do którego odnosi się przepis art. 3 § 1 lub § 2, jest posiadaczem złej wiary i nie ma prawa żądania zwrotu dokonanych przez siebie nakładów, choćby przez to wartość substancji majątkowej wzrosła. Jest posiadaczem złej wiary i wówczas, gdy tytuł swój wywodzi od osoby, wpisanej do ksiąg hipotecznych (gruntowych), jeżeli osoba ta lub jej poprzednicy zawarli umowy lub akty, których dotyczy art. 3.

§ 2. Państwo, instytucje publiczne i przedsiębiorstwa użyteczności publicznej mają prawo żądania zwrotu jedynie tych nakładów, których dokonały same z własnych funduszów do wysokości wzrostu wartości majątku.

§ 3. Od nabywcy złej wiary (§ 1) można poszukiwać zwrotu dochodów, faktycznie przez niego osiągniętych za cały czas posiadania majątku.

Dział II.

Tymczasowy Zarząd Państwowy majątków opuszczonych i porzuconych.

Art. 5. Dla sprawowania zarządu majątków opuszczonych i porzuconych tworzy się przy Ministerstwie Skarbu Główny Urząd Tymczasowego Zarządu Państwowego, którego budżet objęty jest budżetem Ministerstwa Skarbu.

Tymczasowy Zarząd Państwowy ma osobowość prawną.

Art. 6. § 1. Główny Urząd Tymczasowego Zarządu Państwowego podlega Ministrowi Skarbu.

§ 2. Na czele Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego stoi Dyrektor, którego mianuje i zwalnia Minister Skarbu.

Do zakresu działania Dyrektora Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego należy ogólne kierownictwo sprawami tego urzędu.

§ 3. Zastępcę Dyrektora Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego mianuje i zwalnia na wniosek Dyrektora Minister Skarbu, pozostałych urzędników mianuje i zwalnia Dyrektor.

Art. 7. § 1. Główny Urząd Tymczasowego Zarządu Państwowego wykonuje swe funkcje przez wojewódzkie oddziały Tymczasowego Zarządu Państwowego, wydzielone z administracji ogólnej, które zamianują dla poszczególnych majątków opuszczonych lub porzuconych, względnie dla kilku majątków łącznie, swych zarządców.

§ 2. Na zarządców w miarę możności należy wyznaczyć osoby o należytych kwalifikacjach fachowych; pierwszeństwo mają osoby, uprawnione do żądania przywrócenia posiadania majątku opuszczonego, względnie ich krewni.

Art. 8. Wewnętrzną organizację Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego, określi Minister Skarbu, który również wyda na wniosek Dyrektora Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego szczegółowe przepisy oraz instrukcje, ustalające zakres uprawnień i tryb postępowania wojewódzkich oddziałów Tymczasowego Zarządu Państwowego i zarządców.

Art. 9. Główny Urząd Tymczasowego Zarządu Państwowego uzgadnia swą działalność z poszczególnymi ministerstwami w sprawach należących do zakresu działania tych ministerstw.

Art. 10. Każda władza państwowa, samorządowa lub osoba prywatna, powziąwszy wiadomość o majątku, który jest opuszczony lub porzucony, winna o tym niezwłocznie zawiadomić oddział wojewódzki Tymczasowego Zarządu Państwowego.

Art. 11. § 1. Każdy, kto sprawował z ramienia b. władz okupacyjnych, zarząd przymusowy, komisaryczny lub powierniczy, jak również każdy, kto jest w posiadaniu lub sprawuje faktyczny zarząd majątków opuszczonych lub porzuconych w rozumieniu niniejszego dekretu, winien niezwłocznie zgłosić te majątki łącznie z wszelkimi rachunkami i dowodami oraz gotowizną, znajdującą się w jego rękach, wojewódzkiemu oddziałowi Tymczasowego Zarządu Państwowego.

§ 2. Kto postępuje wbrew przepisowi § 1, ulega karze więzienia do lat 5 i grzywny do 200 000 złotych. Właściwymi do orzekania w tych sprawach są sądy okręgowe miejsca siedziby wojewódzkiego oddziału Tymczasowego Zarządu Państwowego, na którego obszarze znajduje się majątek opuszczony lub porzucony.

Art. 12. Gdy przed objęciem przez Tymczasowy Zarząd Państwowy zajdzie potrzeba wykonania natychmiastowych zarządzeń w celu ochrony majątków, o których mowa w niniejszym dekrecie, najbliższa władza państwowa lub samorządowa przedsiębierze niezbędne środki, zawiadamiając o tym niezwłocznie właściwy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego.

Art. 13. § 1. Osoby prawne prawa publicznego, instytucje społeczne, organizacje kulturalne i oświatowe oraz organizacje pomocy dla grup ludności szczególnie prześladowanych przez okupanta mogą wystąpić do Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego z wnioskiem o oddanie im w zarząd i użytkowanie niektórych majątków opuszczonych lub porzuconych. Przy wydawaniu decyzji w tych sprawach należy mieć na względzie interes publiczny, użyteczność społeczną oraz potrzeby, jak również związek, jaki łączy właściciela majątku opuszczonego z celami i zadaniami wnioskodawców.

§ 2. Od decyzji Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego służy w terminie 14-to dniowym odwołanie do Ministra Skarbu, którego decyzja jest ostateczna.

§ 3. Oddanie w zarząd i użytkowanie majątków osobom i instytucjom, wymienionym w § 1, nie narusza praw osób, którym w myśl przepisów niniejszego dekretu może być przywrócone posiadanie tych majątków.

Art. 14. § 1. Na wniosek Ministra Przemysłu lub Ministra Aprowizacji i Handlu Główny Urząd Tymczasowego Zarządu Państwowego przekaże odnośnemu Ministrowi zarząd przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, objętych wnioskiem.

§ 2. Przejęcie przez Ministerstwo Przemysłu lub Ministerstwo Aprowizacji i Handlu pod zarząd przedsię-

biorstw, wymienionych w § 1, w niczym nie narusza przepisów niniejszego dekretu co do trybu postępowania w sprawach o przywrócenie posiadania ani też praw osób, które mogą żądać przywrócenia im posiadania majątku.

Art. 15. Koszty zarządu majątków opuszczonych i porzuconych obciążają te majątki.

Art. 16. § 1. Wszelkie wpływy, osiągane z zarządzanego majątku opuszczonego po potrąceniu wydatków bieżących, organa Tymczasowego Zarządu Państwowego składać będą na specjalny rachunek danego majątku do państwowej instytucji bankowej, wskazanej w instrukcji (art. 8).

§ 2. Wszelkie wpływy, osiągane z zarządzanego majątku porzuconego po potrąceniu wydatków bieżących, organa Tymczasowego Zarządu Państwowego składać będą na rachunek Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego do Kasy Skarbowej lub państwowej instytucji bankowej, wskazanej w instrukcji (art. 8), jako dochód Skarbu Państwa.

Art. 17. § 1. Istniejący dotychczas „Tymczasowy Zarząd Państwowy nad Nieruchomościami" ulega likwidacji i majątki przezeń zarządzane przechodzą pod zarząd utworzonego niniejszym dekretem Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego.

§ 2. Tryb likwidacji i przejęcia agend dotychczasowego „Tymczasowego Zarządu Państwowego nad Nieruchomościami" ustali w drodze specjalnego zarządzenia Minister Skarbu.

Dział III.

Przywrócenie posiadania majątków opuszczonych.

Art. 18. Właścicielowi majątku opuszczonego należy na jego wniosek przywrócić posiadanie tego majątku, niezależnie od tego, w czyim posiadaniu majątek ten się znajduje.

Art. 19. Gdy właściciel jest nieobecny, przywrócenia posiadania żądać mogą jego krewni w linii prostej (zstępni i wstępni) i w linii bocznej, którzy mieliby prawo dziedziczenia po nim na wypadek jego śmierci oraz małżonek — stosownie do obowiązujących ustaw cywilnych.

Małżonek może żądać wprowadzenia w posiadanie bez względu na to, czy związek małżeński został zawarty w formie prawem przepisanej.

Art. 20. Osobom, które byłyby uprawnione do łącznego posiadania, będzie przywrócone łączne posiadanie majątku opuszczonego.

Art. 21. Osobom, którym zostanie przywrócone posiadanie majątku opuszczonego w trybie niniejszego dekretu, służy tylko zarząd i użytkowanie tego majątku.

Art. 22. § 1. Sąd grodzki miejsca, w którym opuszczony majątek znajduje się, jest właściwy do rozpoznania wniosku o wprowadzenie w posiadanie.

§ 2. Postępowanie toczy się według przepisów K. P. C., o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 23. § 1. Sąd grodzki po otrzymaniu wniosku o wprowadzenie w posiadanie niezwłocznie podaje o tym do wiadomości przez wywieszenie zawiadomienia w lokalu sądu oraz zawiadamia właściwy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego, wyznaczając jednocześnie termin rozprawy ustnej na ósmy dzień, licząc od daty otrzymania wniosku.

§ 2. Na rozprawę wezwać należy wnioskodawców, właściwy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego oraz osoby, które zgłosiły do majątku swoje prawa.

Przepis art. 386, § 1 K. P. C. nie będzie stosowany.

§ 3. W wypadku, gdy z wnioskiem o przywrócenie posiadania majątku występują osoby, wymienione w artykule 19, zarzut, że właściciel lub osoby, posiadające równe lub lepsze prawa do tego majątku, żyją, może być podniesiony wyłącznie przez właściciela lub osoby, roszczące sobie te prawa.

Art. 24. § 1. Nikt nie może być wprowadzony w posiadanie majątku, który ma szczególne znaczenie dla interesów państwa.

§ 2. Wniosek o wyłączenie w myśl § 1 majątku z pod działania niniejszego dekretu Tymczasowy Zarząd Państwowy zgłosić może aż do zamknięcia postępowania w sprawie. Wniosek taki winien być zgłoszony na piśmie oraz należycie uzasadniony. Jest on dla sądu wiążący.

Art. 25. § 1. Sąd zarządza takie postępowanie dowodowe, jakie uzna za wskazane oraz przeprowadza z urzędu wszelkie dowody, jakie okażą się konieczne dla wyjaśnienia sprawy.

§ 2. W braku dokumentów, wymaganych przez obowiązujące przepisy prawa cywilnego, sąd ustala odnośne okoliczności wszelkimi dowodami, w szczególności w drodze dowodu ze świadków oraz z przesłuchania stron.

§ 3. Sąd nie jest związany w zakresie postępowania, o którym mowa w niniejszym artykule, wnioskami i oświadczeniami stron z wyjątkiem wypadku przewidzianego w art. 24.

Art. 26. § 1. Sąd orzeka w postanowieniu czy i kto ma być wprowadzony w posiadanie majątku opuszczonego.

§ 2. Postanowienie sądu jest natychmiast wykonalne.

§ 3. Sąd wydaje postanowienie najdalej w ciągu trzech tygodni od daty wpłynięcia wniosku.

Art. 27. Zażalenia na postanowienia sądu rozpoznaje sąd okręgowy w składzie trzech sędziów na posiedzeniu jawnym.

Art. 28. W sprawach objętych niniejszym postępowaniem kasacja nie służy.

Art. 29. Postępowanie w sprawie wolne jest od kosztów sądowych.

Art. 30. § 1. Na zasadzie tytułu wykonawczego właściwy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego wprowadzi osobę uprawnioną w posiadanie majątku i wyda jej wszelkie, dotyczące tego majątku: księgi, rachunki, wykazy itp. oraz przypadającą jej gotowiznę najdalej w ciągu siedmiu dni od daty złożenia wniosku. To samo dotyczy wypadków, w których majątek został przekazany innym urzędom lub instytucjom, w szczególności w wypadkach przewidzianych w artykułach 13 i 14.

Ewentualne spory z tytułu rozliczenia rozstrzygane będą na drodze postępowania sądowego.

§ 2. Jeżeli majątek, którego dotyczy orzeczenie w przedmiocie przywrócenia posiadania, znajduje się w rękach osoby trzeciej, właściwy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego obejmie niezwłocznie na zasadzie postanowienia, o którym mowa w artykule 26, odnośny majątek i przywróci osobie uprawnionej posiadanie w terminie przewidzianym w § 1 niniejszego artykułu z jednoczesnym usunięciem wszystkich osób, które nie są uprawnione do posiadania majątku w myśl przepisów niniejszego dekretu.

Art. 31. Przywrócenie posiadania na zasadzie orzeczenia sądu nastąpi bez względu na to, czy roszczenia przedsiębiorstw, instytucji lub państwa, które w myśl przepisów niniejszego dekretu są uprawnione do dochodzenia przypadających im należności (art. 4), zostały zaspokojone przed wykonaniem orzeczenia.

Art. 32. § 1. Gdyby w przedmiocie roszczeń, o których mowa w art. 31 nastąpiła ugoda między interesowanymi w toku postępowania przed sądem, postanowienie w przedmiocie przywrócenia posiadania ustali wysokość i sposób zapłaty tych roszczeń na warunkach zawartej ugody.

§ 2. W razie nie dojścia do ugody, przewidzianej w § 1, strony odesłane zostaną celem rozstrzygnięcia wzajemnych pretensji na drogę procesu sądowego na zasadach ogólnych.

§ 3. W wypadku, przewidzianym w § 2, uprawnieni z mocy przepisów niniejszego dekretu do dochodzenia swych roszczeń (art. 4) mogą w toku postępowania przed sądem grodzkim o przywrócenie posiadania zgłosić swe wierzytelności. Przysługiwać im będzie wówczas przywilej przed wszystkimi innymi zobowiązaniami osoby, której przywrócono posiadanie majątku z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych hipotecznie przed datą objęcia zarządu przez wyżej wymienione osoby lub instytucje. Przywilej ten służyć będzie zgłoszonym wierzytelnościom z równem między nimi pierwszeństwem.

Art. 33. Prawomocne postanowienie sądu o wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, mającej urządzoną księgę hipoteczną (gruntową), ulega ujawnieniu w tej księdze, prawomocne zaś postanowienie o wprowadzenie w posiadanie zarejestrowanego przedsiębiorstwa handlowego ulega ujawnieniu we właściwym rejestrze handlowym.

Art. 34. § 1. Prawomocne orzeczenie w przedmiocie przywrócenia posiadania nie przesądza prawa własności majątku.

§ 2. Do czasu ustalenia tytułu własności majątku mogą inne osoby, mające równe lub lepsze prawa żądać uchylenia lub zmiany postanowienia w przedmiocie przywrócenia posiadania w trybie ustalonym przepisami niniejszego dekretu.

Art. 35. § 1. Osoby, którym przywrócono posiadanie, nabywają tytuł własności majątku przez przedawnienie (zasiedzenie) dziesięcioletnie, licząc od daty uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie przywrócenia posiadania.

§ 2. Na żądanie osoby interesowanej sąd grodzki miejsca położenia majątku stwierdza nabycie tytułu własności w drodze postępowania niespornego. Orzeczenie sądu stanowi tytuł do przepisania własności nieruchomości w księdze hipotecznej (gruntowej).

Art. 36. Skarb Państwa, względnie osoby lub instytucje, o których mowa w art. 13, nabywają tytuł własności majątków opuszczonych:

a) co do nieruchomości — z upływem lat 20-tu,

b) co do ruchomości — z upływem lat 10-ciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wojna została ukończona;

c) co do dochodów — z upływem lat 5-ciu, licząc od końca roku, w którym zostały pobrane.

Art. 37. Skarb Państwa, względnie osoby lub instytucje, o których mowa w art. 13, nabywają tytuł własności majątków porzuconych z upływem lat 5-ciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wojna ukończona została.

Dział IV.
Przepisy przejściowe.

Art. 38. Prawomocne orzeczenia władz sądowych lub administracyjnych, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu w niczym nie naruszają praw osób, które na zasadzie przepisów tego dekretu mogą żądać przywrócenia posiadania majątku.

Art. 39. Przepisy niniejszego dekretu mają zastosowanie również do spraw, toczących się przed sądami lub urzędami w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, a jeszcze niezakończonych prawomocnym orzeczeniem.

Art. 40. W sprawach o przywrócenie posiadania majątków objętych niniejszym dekretem, toczących się w chwili wejścia w życie tego dekretu przed sądami lub urzędami, postępowanie sądowe lub administracyjne ulega umorzeniu, zaś akta sprawy winny być niezwłocznie przekazane właściwemu sądowi grodzkiemu.

Dział V.
Przepisy końcowe.

Art. 41. Przepisy niniejszego dekretu nie naruszają postanowień dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 13 z 1945 r.), dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejściu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. nr 15, poz. 82) ani innych przepisów prawa, na podstawie których Państwo może dokonać wywłaszczenia majątku, ustanowić przymusowy zarząd lub inne ograniczenia prawa własności albo posiadania.

Art. 42. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu.

Art. 43. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
(—) Edmund Zalewski

Minister Przemysłu:
(—) Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Teodor Piotrowski

87.
DEKRET
Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego
z dnia 22 grudnia 1944 r.
o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 15 poz. 86 z dnia 27 grudnia 1944 r.)

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. nr 34 poz. 293) wprowadza się zmiany następujące:

1. W ust. 1 art. 13 słowo „dwóch" zastępuje się słowem „trzech".

2. W ust. 2 art. 13 skreśla się końcową kropkę i dodaje słowa „oraz jeden egzemplarz właściwej izbie przemysłowo-handlowej."

3. Po art. 28 dodaje się nowy artykuł, jako art. 28 a. o następującym brzmieniu:

Upoważnia się Kierownika Resortu Administracji Publicznej do przenoszenia w drodze rozporządzeń wydanych w porozumieniu z Kierownikami Resortów Aprowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Skarbu, miejscowości wymienionych w części II załącznika do art. 7 ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. z klasy, do której miejscowość ta jest zaliczona, do klasy innej.

4. Część trzecia załącznika do art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

Część III.

Ceny Kart rejestracyjnych.

Dział	Oznaczenie zakładów przedsiębiorstw i zajęć	We wszystkich miejscowo-wościach	W miejscowościach I	II	III	IV
I	Zakłady i przedsiębiorstwa handlowe, za wyjątkiem przedsiębiorstw handlu jarmarcznego, obnośnego i rozwoźnego prowadzone przez:					
	a) kupców rejestrowych	rocznie zł	3000	2500	2000	1500
	b) pozostałych płatników		1500	1200	500	150
II	Zakłady przemysłowe, zakłady górnicze z wyjątkiem kopalń nafty i gazów ziemnych, przedsiębiorstwa wyrębu lasu, samoistne przedsiębiorstwa wykonywania umów o robotę, oraz przedsiębiorstwa rzemieślnicze prowadzone przez:					
	a) kupców rejestrowych oraz zakłady spółdzielni o obrocie rocznym powyżej 1.000.000,— zł .	3000				
	b) spółdzielnie z wyjątkiem spółdzielni pracy i mleczarskich oraz płatników nie będących kupcami rejestrowymi o obrocie rocznym 500.000 zł		1500	1200	800	400
	c) pozostałych płatników		250	200	150	100
III	Kopalnie nafty lub gazów ziemnych	1000				
IV	Przedsiębiorstwa handlu:					
	a) rozwoźnego	1000				
	b) obnośnego	500				
	c) jarmarcznego	1000				
V	Składy należące do przedsiębiorstw oraz filie i kantory wydawnictw	400				
VI	Wydawnictwa:					
	a) pism codziennych		4000	3000	2000	2000
	b) innych pism periodycznych		750	600	250	250
VII	Zajecia przemysłowe pośredników giełdowych (maklerów) . . . . ,	2500				
VIII	Zajęcia przemysłowe pośredników handlowych . .		3000	2500	1500	1000
IX	Zajęcia przemysłowe przewozowo-ekspedycyjne:					
	a) dorożkarzy, furmanów i właścicieli taksówek, jeżeli wykonują swe czynności osobiście lub przy udziale najwyżej jednego członka najbliższej rodziny		1000	800	500	300
	b) wykonywujących zajęcie pod a) wymienione w większym zakresie		1500	1200	800	400
	c) ekspedytorów międzymiastowych i celnych . .	3000				
X	Zajęcia przemysłowe pomocników podróżujących (komiwojażerów)	1000				
X	Wszelkie inne przedsiębiorstwa, nie utrzymujące zakładów oraz pozostałe zajęcia przemysłowe . .	100				

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Administracji Publicznej w porozumieniu z Kierownikami Resortów: Przemysłu, Handlu i Aprowizacji oraz Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1945 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Przewodn. Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

w. z. Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
(—) Mgr Adam Ostrowski

88.

DEKRET

z dnia 11 kwietnia 1945 r.

o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 66 z dnia 14 kwietnia 1945 r.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293) zmienionej dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 grudnia 1944 r. o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 86), wprowadza się zmiany następujące:

	We wszystkich miejscowościach	W miejscowościach I	II	III	IV
1. ustęp a) działu IX części trzeciej załącznika do art. 7 otrzymuje brzmienie:					
a) dorożkarzy i furmanów, posiadających nie więcej niż trzy dorożki względnie trzy zaprzęgi jedno- lub dwukonne oraz właścicieli pojazdów mechanicznych, którzy posiadają nie więcej niż trzy pojazdy mechaniczne — od każdej dorożki, zaprzęgu lub pojazdu mechanicznego po złotych		1000,—	800,—	500,—	300,—
2. ustęp b) działu IX części trzeciej załącznika do art. 7 otrzymuje brzmienie:					
b) wykonywujących zajęcie pod a) wymienione w większym zakresie — od każdej dorożki, zaprzęgu lub pojazdu mechanicznego po złotych . . .		1500,—	1200,—	800,—	400,—
3. ustęp c) działu IX części trzeciej załącznika do art. 7 otrzymuje brzmienie:					
c) ekspedytorów międzymiastowych celnych, posiadających nie więcej niż dwa zaprzęgi jedno- lub dwukonne albo dwa transportowe pojazdy mechaniczne złotych	3000,—				
a nadto od każdego dalszego zaprzęgu lub transportowego pojazdu mechanicznego po złotych . .		1500,—	1200,—	800,—	400,—

Art. 2. Osoby, które uiściły opłaty za karty rejestracyjne za rok 1945 według stawek niższych, niż wymienione w art. 1 obowiązane są do uzupełnienia tych opłat w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Handlu i Aprowizacji oraz Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Bolesław Osóbka-Morawski

w/z Minister Administracji Publicznej:
(—) Edward Ochab

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:
(—) Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Teodor Piotrowski

89.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Resortu Oświaty, wydane w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Administracji Publicznej

z dnia 30 listopada 1944 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 77 z dnia 11 grudnia 1944 r.)

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o bezpłatnym dostarczaniu druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 347) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. o bezpłatnym dostarczaniu druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. nr 17, poz. 137) wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Zarządzający zakładem, w którym druk odbito, jak również nakładca (wydawca) druku, odbitego w całości lub w części zagranicą, a wydanego w Państwie, powinien równocześnie z wysłaniem egzemplarzy obowiązkowych do władzy administracji ogólnej dostarczyć po 10 egzemplarzy druku:

a) jeżeli zakład względnie nakładca (wydawca) ma siedzibę na obszarze województwa lubelskiego — do Biblioteki im. H. Łopacińskiego w Lublinie;

b) jeżeli zakład względnie nakładca (wydawca) ma siedzibę na pozostałym obszarze Rzeczypospolitej — do kuratorium tego okręgu szkolnego, w którym zakład względnie nakładca ma swą siedzibę.

(2) Przepisy objęte art. 2, 3, 4, 5 ust. 1 i art. 8 uchyla się.

(3) Po art. 5 zamieszcza się art. 5a treści następującej: „Na czas aż do wydania innego zarządzenia Kierownika Resortu Oświaty, utwory muzyczne bez tekstu słownego i druki artystyczne dla Biblioteki Narodowej w Warszawie (art. 3 ust. 2 ustawy z 18 marca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 347) należy dostarczać w jednym egzemplarzu do Biblioteki im. H. Łopacińskiego w Lublinie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Resortu Oświaty:
(—) Dr Stanisław Skrzeszewski

w. z. Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
(—) Mgr Adam Ostrowski

90.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Resortu Administracji Publicznej

z dnia 27 grudnia 1944 r.

wydane w porozumieniu z Kierownikami Resortów: Aprowizacji i Handlu, Przemysłu i Skarbu o zmianie rozporządzenia w sprawie wykonania ustawy o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 96 z dnia 30 grudnia 1944 r.).

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uchyla się wzór deklaracji stanowiącej załącznik Nr 2 do § 35 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 510) w sprawie nabycia karty rejestracyjnej.

§ 2. Wprowadza się deklarację według wzoru (załącznik).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Mgr. Adam Ostrowski

Kierownik Resortu Aprowizacji i Handlu:
(—) Teodor Piotrowski

Kierownik Resortu Przemysłu:
(—) Hilary Minc

Kierownik Resortu Skarbu:
(—) Jan Stefan Haneman

Załącznik do rozporządzenia Kierownika Resortu Administracji Publicznej z dnia 27 grudnia 1944 r. (Dz. U. R P. Nr 18, poz. 96).

(1 strona)

DEKLARACJA

w sprawie nabycia karty rejestracyjnej na okres

od .... do .... 194...... r.

---

1. Firma (nazwa przedsiębiorstwa) oraz nazwisko i imię właściciela lub nazwa osoby prawnej będącej właścicielem firmy:

---

2. Data założenia firmy:

---

3. Forma prawna (właściwą formę podkreślić):

1. Firma jednoosobowa
2. Spółka jawna
3. Spółka komandytowa
4. Spółka z o. o.
5. Spółka akcyjna
6. Spółdzielnia
7. Przedsiębiorstwo komunalne
8. Inna forma (podać jaka)

---

4. Przedsiębiorstwo zarejestrowane:

a) gdzie ....

b) kiedy ....

---

5. Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa (zajęcie, utrzymywania zakładu, składu) Podać miejscowość, ulicę, nr domu i lokalu:

---

6. Miejsce zamieszkania właściciela lub siedziba zarządu: Podać miejscowość, ulicę, nr domu i lokalu:

---

7. Teren działalności. Podać właściwe miejscowości, powiaty lub województwa (wypełniają przedsiębiorstwa przewozowe, skupu towarów, handlu obnośnego, rozwoźnego, jarmarcznego, komiwojażerowie itp.)

---

8. Rodzaj przedsiębiorstwa (zajęcia, zakładu, składu. — właściwy rodzaj podkreślić):

Handel

a) handel hurtowy.
b) handel detaliczny,
c) handel hurtowy i detaliczny,
d) handel okrężny,
e) inny (banki, przedsiębiorstwa komunikacyjne, gastronomiczne itd.).

Podać jakie:

Przemysł

Rzemiosło

Zajęcie przemysłowe

Skład

---

9. Przedmiot działalności. Podać nazwy głównych art. wytwórczych (i z jakiego materiału) nazwy skupowanych lub sprzedawanych towarów albo nazwy wykonywanych czynności lub robót:

---

10. Uprawnienie do prowadzenia przemysłu (właściwe podkreślić)

1. Koncesja (art. 8 i 144 prawa przemysłowego)
2. Karta rzemieślnicza (art. 144 prawa przemysłowego)
3. Zezwolenia na podstawie szczególnych przepisów (jakie)

Władza wydająca

Data i nr uprawnienia przemysłowego

(2 strona)

11. *Właściciele, względnie zarząd przedsiębiorstwa:*
Przy spółkach handlowych — spólnicy. Przy osobach prawnych — członkowie zarządu. Przy przedsiębiorstwach wydzierżawionych — także dzierżawcy. Przy przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem przymusowym także zarządcy przymusowi lub powiernicy. Przy przedsiębiorstwach pod tymczasowym zarządem państwowym — ustanowieni tymczasowi zarządcy.

1. Imię i nazwisko	2. Data i miejsce urodzenia	3. Charakter (spólnik, członek zarządu, zarządca przymusowy, powiernik itd.)	4. Miejsce zamieszkania (adres)	5. Przynależność państwowa
....	....	....	....	....
....	....	....	....	....

12. Ilość zatrudnionych w przedsiębiorstwie osób:
Właściciele wzgl. posiadacze, dzierżawcy itd. .... Uczniowie .... Siły pomocnicze ....
Członkowie rodzin powyższych .... Czeladnicy .... Ogółem ....
Pracownicy umysłowi .... Robotnicy wykwalifik. .... Ew. wykorzystani chałupnicy ....

13. Siła mechaniczna w przedsiębiorstwie:
Maszyny wytwarzające energię: Parowe .... KM Wodne .... KM
Łączna moc: Spalinowe .... KM Elektr. mot. napęd .... KM

14. Osiągnięty w ubiegłym roku obrót przedsiębiorstwa: zł ....
Przy nowootwartych przedsiębiorstwach należy podać przewidziany obrót roczny: poniżej lub powyżej 100.000 (właściwe podkreślić).

15. Nabyta w roku poprzednim karta przemysłowo-podatkowa.
Nr .... z dnia .... dział .... na zł ....

16. Zapewniam że powyższe dane są prawdziwe i wyczerpujące. Proszę o wystawienie karty rejestracyjnej w/g działu
.... części III
........, dnia .... 194.... r.

Podpis i stempel firmy:

Adnotacja Zarządu Miejskiego (Gminnego):

Wydano kartę rejestracyjną z działu .... taryfy.
Pobrano opłatę w wysokości ....
Pobrano podatek drogowy zł ....
Karta rejestracyjna Nr ....
Księga kasowa pozycja ....
Data ....

Podpis likwidatora: *Podpis kasjera:*

91.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Kierownikiem Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów

z dnia 6 grudnia 1944 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 czerwca 1935 r. o opłatach za scalenie gruntów i znoszenie służebności oraz za odrysy dowodów pomiarowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 78 z dnia 11 grudnia 1944 r.)

Na podstawie art. 15 i 17 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. nr 40, poz. 364 z 1934 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 czerwca 1935 r. o opłatach za scalenie gruntów i znoszenie służebności oraz za odrysy dowodów pomiarowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 290) wprowadza się zmiany następujące:

(1) w § 1 cz. (1) pkt. 1) po wyrazach „z pomiarem starego stanu posiadania“ zamiast liczby „23 zł“ wstawia się liczbę „50 zł“, po wyrazach „bez tego pomiaru“ zamiast liczby „17 zł“ wstawia się „34 zł“, w cz. (2) pkt. 1) po wyrazach „z pomiarem starego stanu posiadania“ zamiast liczby „8 zł“ wstawia się liczbę „16 zł“, po wyrazach „bez tego pomiaru“ zamiast liczby „6 zł“ wstawia się liczbę „12 zł“.

(2) w § 10 pkt. 1) po wyrazach „(Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74)“ zamiast liczby „12 zł“ wstawia się liczbę „24 zł“.

(3) § 27 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 27. (1) Za sporządzone na żądanie osób interesowanych odrysy lub częściowe wyciągi z planów i szkiców pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, pobiera się następujące opłaty:

a) jeżeli obszar objęty odrysem nie przekracza 100 ha — opłatę zasadniczą 100 zł a nadto po 25 zł za każde rozpoczęte 10 ha obszaru objętego odrysem;

b) jeżeli obszar objęty odrysem przekracza 100 ha — opłata zasadnicza wynosi 250 zł, do opłaty tej dolicza się sumę, obliczoną w stosunku 10 zł za każde całe lub rozpoczęte 10 ha obszaru ponad 100 ha.

(2) Opłaty powyższe obejmują sporządzenie na kalce papierowej lub płóciennej względnie papierze rysunkowym, niepodklejonym płótnem, jednego odrysu planu lub szkicu wraz z odpisem rejestru pomiarowego.“

(4) § 28 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 28. Za odrysy granic lub ciągów poligonowych, sporządzonych na kalce papierowej lub płóciennej względnie na niepodklejonym płótnem papierze rysunkowym,

opłata zasadnicza wynosi 50 zł, a nadto po 2 zł za każdy decymetr kwadratowy zużytej na ten cel kalki lub papieru rysunkowego."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów
(—) Jan Stefan Haneman
w/z Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Mgr Edward Bertold

92.
ROZPORZĄDZENIE
Kierownika Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 30 listopada 1944 r.
w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 14, poz. 76 z dn. 11 XII 1944)

Na podstawie art. 51 pkt. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. nr. 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 67, poz. 622) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się całkowicie polowania na niedźwiedzie, rysie, żbiki, borsuki, kuny leśne (tumaki), wiewiórki, kuropatwy, przepiórki, cietrzewie, bażanty i orły przednie.

§ 2. Zabrania się całkowicie polowania na głuszce, za wyjątkiem terenu Puszczy Białowieskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1946 roku. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. nr 104, poz. 930) oraz wszystkie inne rozporządzenia sprzeczne z niniejszym, w przedmiocie ochrony zwierząt wymienionych w pkt. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

w. z. Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Mgr Edward Bertold

93.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 29 marca 1945 r. Nr 16 L. Pr. 104/a/20/45
w sprawie ogłoszeń publicznych.

Ze względu na normujący się coraz bardziej tryb życia społeczno-gospodarczego nie zachodzi więcej potrzeba publikowania zarządzeń i okólników władz i urzędów, działających na terenie Woj. Śląsko-Dąbrowskiego w formie ogłoszeń publicznych. Wszelkie zarządzenia urzędowe winny być ogłoszone w Gazecie Urzędowej Woj. Śląsko-Dąbr., co zaoszczędzi poza tym papieru i druku. Tylko w wyjątkowych wypadkach, w których ze względu na pilność i wymagany sposób powiadomienia ogółu ludności okaże się konieczność rozplakatowania zarządzenia, można używać systemu plakatowania na jednolitym papierze i w formacie oszczędnościowym. Jednolitość papieru i formatu dopilnują drukarnie wykonywujące zamówienia.

W związku z powyższym zarządzam co następuje:

1. Zarządy miast oraz gmin oznaczą miejsca, w których wolno umieszczać plakaty z podziałem tychże na dział urzędowy i prywatny.
2. Rozlepianie plakatów na innych miejscach jest wzbronione.
3. Przez odpowiedni napis należy uwidocznić miejsca, przeznaczone do plakatowania jak pod 1) i zaznaczyć o zakazie jak pod 2).
4. Plakaty nie mogą pozostawać na miejscu rozlepienia dłużej jak 10 dni.
5. Należy zorganizować odpłatną (prywatne biuro rozlepiania ogłoszeń) służbę rozlepiania ogłoszeń. Zrywanie i nalepianie plakatów może nastąpić tylko za pośrednictwem tej służby.
6. W sposobie oraz kontroli rozlepiania ogłoszeń należy przywrócić obowiązujący w dn. 1. 9. 1939 tryb urzędowania.
7. Wszelkie rozlepiane ogłoszenia na terenie Woj. Śląsko-Dąbr. winny być przesyłane w 5-ciu egzemplarzach do Wydziału Prezydialnego Urzędu Woj. Śląsko-Dąbrowskiego do wglądu.
8. Wszystkie Władze i Urzędy powiadomią i pouczą podległe im organa o wydanym zarządzeniu, celem ścisłego przestrzegania.
9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
Gen. Dyw. A. Zawadzki

94.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 20 kwietnia 1945 r. Nr 38 L. Pr. 6/11/45
o organizacji Inspektoratu i Referatów Szkód Wojennych.

W wykonaniu reskryptu Prezydium Rady Ministrów z dnia 22. 2. 1945 r., nr W/Sz/135/2/45 zarządzam utworzenie samodzielnego Inspektoratu Szkód Wojennych oraz Referatów Szkód Wojennych przy starostwach powiatowych i grodzkich Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Do zakresu działania Inspektoratu Szkód Wojennych w Urzędzie Wojewódzkim należą następujące sprawy:

1. wykonywanie zarządzeń biura odszkodowań przy Prezydium Rady Ministrów;
2. kierownictwo akcją zbadania i ustalenia szkód wojennych na terenie województwa oraz organizowanie tej akcji we wszystkich działach niezastrzeżonych innym organom spisowym i specjalnym fachowym komisjom szacunkowym powołanym przez właściwe władze resortowe;
3. współdziałanie z Wojewódzką Radą Narodową, instytucjami ubezpieczeń wzajemnych oraz specjalnymi fachowymi komisjami szacunkowymi w akcji zbadania i ustalenia szkód wojennych;
4. nadzór nad działalnością referatów odszkodowań wojennych przy starostwach powiatowych i grodzkich.

Do zakresu działania Referatów Szkód Wojennych przy starostwach powiatowych i grodzkich należą następujące sprawy:

1. wykonywanie zarządzeń Inspektoratu Szkód Wojennych przy Urzędzie Wojewódzkim;
2. przeprowadzenie akcji zbadania i ustalenia szkód wojennych według właściwości terytorialnej we wszystkich działach, niezastrzeżonych innym organom spisowym i fachowym komisjom resortowym;
3. współdziałanie z powiatowymi, miejskimi i gminnymi Radami Narodowymi, instytucjami ubezpieczeń oraz fachowymi komisjami spisowymi w akcji zbadania i ustalenia szkód wojennych;
4. prowadzenie ewidencji materiału spisowego i kartoteki poszkodowanych.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
(—) A. Zawadzki, gen. dyw.

95.
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 26 kwietnia 1945 r.
o rejestracji mierniczych.

Na podstawie rozporządzenia Prez. Rzplitej z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 682, art. 15) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 21 maja 1932 roku Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479, art. 2 c — zarządzam rejestrację:

1) inżynierów i techników mierniczych,
2) mierniczych przysięgłych.

Wymienieni obowiązani są zgłosić się osobiście w czasie od 15 maja 1945 r. do 15 czerwca 1945 r. w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach, Wydział Komunikacyjno-Budowlany, Referat Pomiarowy, pokój 546 (IV piętro), w poniedziałki, wtorki i środy każdego tygodnia, przyno-

sząc ze sobą wszelkie dokumenty w oryginale lub uwierzytelnionych odpisach.

Zatrudnienie w urzędach państwowych lub samorządowych nie zwalnia od obowiązku rejestracji. Uchylanie się od obowiązku rejestracji pociąga za sobą konsekwencje, przewidziane ustawą o mierniczych przysięgłych i wykonywaniu zawodu mierniczego.

Wojewoda
w z. *ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda

96.

ZARZĄDZENIE
Kuratora Okręgu Szkolnego Śląskiego w Katowicach
z dnia 6 kwietnia 1945 r.
w sprawie powołania Tymczasowego Kuratorium Towarzystwa Instytutu Pedagogicznego w Katowicach.

Celem jak najszybszego wznowienia działalności Towarzystwa Instytutu Pedagogicznego w Katowicach powołuję na podstawie §§ 50 i 51 Statutu tego Towarzystwa Tymczasowe Kuratorium w następującym składzie:

1. Dr Wojnar Ludwik, p. o. wizytatora
2. Adamus Jan, p. o. wizytatora
3. Pszczółka Paweł, p. o. Naczelnika Wydziału
4. Kotula Oskar, Kierownik Szkoły
5. Jasiewicz Aleksander, nauczyciel
6. Dr Pieter Józef,
7. Furman Tadeusz, Kierownik Szkoły
8. Czernichowski Edward.

Zgodnie z § 51 Statutu Przewodniczącym Tymczasowego Kuratorium jest Kurator Okręgu Szkolnego Śląskiego.

Powołane Tymczasowe Kuratorium przejmuje kompetencję Walnego Zgromadzenia i Zarządu Towarzystwa przewidziane §§ 24, 28, 39, 40, 41 i 52 Statutu i kieruje wszelkimi sprawami Towarzystwa do czasu powołania przez Walne Zgromadzenie wszystkich władz przewidzianych Statutem.

Pierwsze Walne Zgromadzenie Towarzystwa winno być zwołane najpóźniej w miesiącu listopadzie 1945 r.

Kurator: *Jan Smoleń.*

97.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski
Wydział Informacji i Propagandy
L. dz. Prop. 7/74/21 Katowice, dn. 9 kwietnia 1945

w sprawie materiałów dla Państwowego Muzeum na Majdanku.

Państwowe Muzeum na Majdanku pismem z dnia 9. 3. 45 r. podaje do wiadomości Urzędom Powiatowym, Gminnym, Przedsiębiorstwom Komunalnym, Zrzeszeniom, Związkom, Instytucjom i innym na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego: :

„*Państwowe Muzeum na Majdanku* Lublin-Majdanek, dn. 7. 3. 1945
Skrzynka Pocztowa 65
Telefon 23-34

Około 2.000.000 ludzkich istnień wymordowali zwyrodniali hitlerowcy w obozie wyniszczenia na Majdanku. Świadczą o tym zapisy, dokumenty, korespondencja prywatna i urzędowa. Świadczą o tym bestialstwie stosy pozostawionego obuwia męskiego, damskiego i dziecinnego, świadczą o tym czynie sterty łachmanów obozowych, ubrania własne więźniów zostały zrabowane przez niemców, posegregowane i wysłane do Rzeszy. Świadczą o tym masy przedmiotów codziennego użytku, narzędzia pracy, książki, fotografie, zabawki dziecinne i wiele, wiele innych przedmiotów odebranych ofiarom bestii germańskich.

Pomordowani zostali starcy i w sile wieku kobiety, mężczyźni, młodzież obojga płci i niemowlęta, siłą oderwane od piersi matczynych.

Nie gramy na wyobraźni i uczuciach ludzkich, stwierdzamy jedynie fakty konkretne. Z obowiązku służbowego, kierowani nakazem niewinnie pomordowanych ofiar, — przystępujemy do wydania statystyki i historii o Majdanku.

Pragniemy ustalić nazwiska oprawców i ich pomocników, nazwiska więźniów, ich środowisko, wiek, narodowość, zawód.

Do tej współpracy zapraszamy Duchowieństwo, Nauczycielstwo, Urzędy, Kupiectwo, Przemysł, Rzemiosło i całą ludność. Wezwanie niniejsze prosimy rozesłać w odbitkach podległym placówkom organizacyjnym. Oczekujemy zrozumienia naszego apelu i należytego poinformowania podwładnych o celowości naszej pracy. Duchowieństwo ma wdzięczne pole do okazania nam Swej cennej pomocy przez apelowanie do wiernych z kazalnic przy każdej okazji, Nauczycielstwo wśród młodzieży szkolnej, rodziców i środowiska, w którym przebywa, mieszka i pracuje. Rady Miejskie, Wojewódzkie, Powiatowe i Gminne — wśród swych członków winne rozpowszechniać nasz apel i prosić o współpracę, ten również obowiązek włożony jest na przemysł, rzemiosło i kupiectwo.

Żyjący, a szczęśliwie ocaleli współwięźniowie, świadkowie i wszyscy mogący wnieść coś nowego i konkretnego do naszych poczynań proszeni są o zgłaszanie się osobiste w Dyrekcji Państwowego Muzeum na Majdanku, wzgl. o nadsyłanie szczegółowych i wyczerpujących danych o życiu więźniów na Majdanku, o ilości ofiar mordowanych w komorach gazowych, i rozstrzeliwanych, oraz przetrzymywanych w danym momencie w obozie, o torturach i bestialstwach hitlerowców, dane narodowościowe — liczbowo, nazwiska kierowników dozorców i administracji, nazwiska współwięźniów pomagających niemcom w dziele niszczenia oraz własne przeżycia, spostrzeżenia i uwagi.

Przystępujemy do zabezpieczenia i odbudowy krematorium, komor gazowych, do konserwacji obuwia i strzępów szmat, będącym niegdyś ubraniem obozowym. Pragniemy przekazać żyjącym i potomności dowody naukowego tępienia narodów w fabryce śmierci na Majdanku. Tego domagają się od nas duchy pomordowanych, to winniśmy historii i Narodowi.

Nie możemy dopuścić, by dowody zbrodni uległy zniszczeniu i zapomnieniu.

p. o. Dyrektor Państw. Muzeum na Majdanku
(—) Inż. K. Biernacki".

Wydział Informacji i Propagandy Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego poleca wszystkim Urzędom, Instytucjom itp. okazanie życzliwej pomocy w poczynaniach Państwowego Muzeum na Majdanku, zaznaczając, że akcja ta prowadzona jest z polecenia najwyższych czynników państwowych, dla dobra Narodu i Państwa.

Naczelnik Wydziału Informacji i Propagandy
(—) Stahl Wl., mjr.

98.

OBWIESZCZENIE
IZBY SKARBOWEJ W KATOWICACH
w sprawie opłat stemplowych od podań i świadectw

W związku z przywróceniem na terenach wyzwolonych Woj. Śląskiego ustawodawstwa skarbowego, obowiązującego przed 1 9 1939, ma obecnie również zastosowanie i ustawa o opłatach stemplowych, której jednolity tekst ogłoszono w Dz. U. R. P. z dnia 27 sierpnia 1935, nr 64, poz. 404 (skrót: u. o. s.).

Przedmiotem opłat stemplowych między innymi są też podania, wnoszone *do urzędów państwowych* oraz protokoły, spisane przez te urzędy. a zastępujące podania (art. 140 u. o. s.), jak również świadectwa, wydawane przez te urzędy (art. 154 u. o. s.).

Podania wnoszone do urzędów samorządowych w sprawach, należących do ich zakresu działania, nie podlegają opłatom w myśl u. o. s. nawet w tych wypadkach, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy jest niezbędny udział władzy państwowej.

Podanie, od którego opłatę uiszczono, wniesione do urzędu niewłaściwego, a następnie skierowane dokąd należy, nie podlega ponownej opłacie (art. 143 u. o. s.).

Tytułem opłaty od podania należy uiścić zasadniczo:
1) w każdym przypadku 5 zł;
2) po 50 gr od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z nim złożonych.

Podanie ponowne, przy którym jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie; od załączników opłaca się jednak po 50 gr od sztuki (art. 145 u. o. s.).

Opłacie w wysokości 10 zł podlegają:
1) podania o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, albo na urządzenie lub zmianę instalacji w zakładzie takiego przedsiębiorstwa, jeżeli załatwienie podania według obowiązujących przepisów wymaga oględzin na miejscu;
2) podania o nadanie uprawnień górniczych,
3) podania o wpis do księgi wodnej (art. 146 u. o. s.).

Podanie, wniesione do urzędu państwowego przez jedną osobę, choćby dotyczyło dwu lub więcej przedmiotów, podlega jednokrotnej opłacie według stopy najwyższej (art. 148 u. o. s.).

Podaniu, podlegającemu opłacie, jeżeli jej wcale nie uiszczono lub uiszczono niedostatecznie, urząd nadaje bieg właściwy dopiero po uiszczeniu należnej opłaty. Urząd wzywa petenta względnie jednego z petentów, do uiszczenia kwoty, której brakuje. Przeciw temu wezwaniu niema środka odwoławczego.

Urząd ma jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty:
a) jeżeli za niezwłocznem załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes petenta;
b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin prekluzyjny;
c) jeżeli podanie wniosła osoba, zamieszkała zagranicą, bez pośrednictwa konsulatu polskiego (art. 152 u.o.s.).

Świadectwa, wydawane przez urzędy państwowe, nie wyłączając notariuszów, podlegają zasadniczo opłacie w wysokości 5 zł (art. 154 u. o. s.). Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niem. wyciągi i świadectwa z akt stanu cywilnego podlegają opłacie w wysokości 1 zł od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

Opłatom wyższym ponad zasadniczą (art. 154) podlegają:

	opłata wynosi:
1) akt nadania obywatelstwa polskiego	50 zł
2) akt zezwolenia na zmianę nazwiska. Władza nadająca obywatelstwo lub zezwalająca na zmianę nazwiska, może zwolnić petenta od opłaty całkowicie lub częściowo ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej.	200 zł
3) zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	1% od minimalnej sumy nabycia (art. 3 ustawy z dnia 24. marca 1920 r. Dz. U. R. P. nr 31 poz. 178), nie więcej jednak jak 500 zł.
4) zatwierdzenie statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej albo zmian w statucie, jak również zezwolenie spółce zagranicznej na działalność w Państwie Polskiem lub na powiększenie kapitału	100 zł
5) zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji	40 zł
6) zezwolenie na przedłużenie godzin wstępu do lokalu publicznego (restauracji itp.) ponad czas przewidziany w przepisach policyjnych, udzielone na czas dłuższy niż trzy doby .	50 zł
7) akt nadania górniczego	25 zł
8) karty łowieckie, wydane na okres dłuższy niż 14 dni	10 zł
Wolne są od opłaty karty łowieckie, wydawane funkcjonariuszom zarządów lasów państwowych oraz straży łowieckiej prywatnej zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władzę państwową.	
9) zezwolenie na urządzanie wystaw i targów gospodarczych (art. 156 u.o.s.)	10 zł

Opłacie w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej podlegają sporządzone przez urzędy państwowe drugie i dalsze egzemplarze dokumentów urzędowych, równobrzmiące z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny. Takiej samej opłacie podlegają odpisy i wyciągi sporządzone i poświadczone przez urzędy państwowe.

Poświadczenia zgodności z pierwopisem wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie (przez same strony), podlegają w razie poświadczenia zgodności przez urząd państwowy opłacie w wysokości 1 zł od każdej pełnej lub zaczętej stronicy.

Jeżeli pierwopis podlega opłacie stemplowej w myśl u. o. s. to kwota opłaty, przewidzianej powyżej nie może przewyższać opłaty, należnej od pierwopisu (art. 157 u. o. s.).

Wolne są od opłat stemplowych podania:

1. Zawierające wnioski w sprawach publicznych albo wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy; w szczególności wolne są od opłat stemplowych podania w sprawach budowy szkół, regulacji rzek, zabudowania górskich potoków, melioracyj rolnych, budowy mostów itp.

2. Tyczące się wyborów do Sejmu i Senatu, do ciał reprezentacyjnych samorządowych i do komisyj podatkowych.

3. W sprawach służby wojskowej, osobistych świadczeń wojennych i obowiązku odstępowania na rzecz Państwa zwierząt pociągowych i wozów.

4. Osób, odznaczonych za zasługi publiczne, jeżeli podanie tyczy się odznaczenia.

5. Osób, które pozostają lub pozostawały w służbie Państwa, związków komunalnych lub innych związków przymusowych oraz członków rodzin tych osób — w sprawach tyczących się stosunku służbowego, jak również podania o posady w urzędach państwowych.

6. W sprawach nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej.

7. Tyczące się ustawowo nakazanych zwolnień, obniżeń i odroczeń w zakresie danin publicznych.

8. O zwrot daniny publicznej, nienależnie pobranej, jeżeli ją uiszczono bez wymiaru urzędowego, lub w kwocie wyższej niż ustalona urzędownie.

9. W sprawie nadania ziemi na mocy ustawy o wykonaniu reformy rolnej, nadania ziemi żołnierzom wojska polskiego lub inwalidom wojennym, jakoteż w sprawach, tyczących się pomocy kredytowej oraz ulg kolejowych dla osadników i reemigrantów.

10. W sprawie przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, jak również w sprawie przejęcia przez Skarb Państwa nieruchomości na cele parcelacji i osadnictwa, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu lub przejęciu.

11. Tyczące się ubezpieczeń przymusowych.

12. W sprawach, należących do zakresu działania Ministerstwa Opieki Społecznej i podwładnych temuż Ministerstwu urzędów, o ile zawierają prośbę o pracę, ochronę lub opiekę albo zgłoszenie zapotrzebowania pracowników, lub o ile tyczą się rejestracji związków zawodowych i pracowniczych kas przezorności, jak również w sprawach, tyczących się umów zbiorowych.

13. Wnoszone przez spółdzielnie i przez związki rewizyjne do Rady Spółdzielczej w zakresie jej właściwości, jakoteż wnoszone przez związki rewizyjne do innych władz państwowych w sprawach spółdzielni.

14. Tyczące się spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych.

15. Tyczące się czynów, za które grozi kara, przewidziana w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych, w szczególności też występków i wykroczeń służbowych.

16. Tyczące się nabycia i utraty obywatelstwa drogą opcji, opartej na traktacie międzypaństwowym.

17. Osób, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany urzędowi, mającemu załatwić podanie, jeżeli uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego.

18. Osób, dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi.

19. W sprawach pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek działań wojennych.

20. Wnoszone na mocy ustawy o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. z 1920 r. nr 24 poz. 143); w sprawie świadczeń przymusowych, wywłaszczania lub regulacji działek budowlanych.

21. W sprawach publicznych zgromadzeń i wykładów.

22. O wydanie świadectw, upoważniających do przekraczania granicy, przewidzianych w umowach międzypaństwowych o ułatwieniach w małym ruchu granicznym.

23. O wydanie świadectw, których posiadanie jest nakazane przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych, świadectw szczepienia ospy oraz świadectw ubóstwa.

24. O zezwolenie na przekazanie waluty obcej zagranicę, jeżeli kwota, która ma być przekazana, nie przewyższa 200 zł.

25. O wydanie wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego.

26. O zaświadczenie na wtóropisie, odpisie lub tłumaczeniu (art. 3), iż opłatę od pisma pierwszego uiszczono.

27. O zezwolenie, przewidziane w rozporządzeniach, wydanych na podstawie art. 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 117 poz. 996) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 32 poz. 306) oraz o zezwolenia, wydawane na podstawie art. 8, powołanego rozporządzenia z 1927 r.

28. Wnoszone w zakresie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowem (Dz. U. R. P. Nr 96 poz. 864) oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia (art. 142 u. o. s.).

W myśl art. 144 u. o. s. uwolnienie osobiste od opłat od podań przysługuje:

1. Skarbowi Rzeczypospolitej oraz fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, prawnie istniejącym i posiadającym siedzibę w Polsce, których zadanie stanowi wyłącznie wykonywanie kultu religijnego albo działalność naukową, oświatową, dobroczynną lub mającą na celu prowadzenie szpitali albo nieobliczonych na zysk przychodni.

2. Związkom komunalnym i innym związkom przymusowym na obszarze Rzeczypospolitej.

3. Kościołom i gminom wyznaniowym, przez Państwo Polskie uznanym.

4. Bankowi Polskiemu.

5. Gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym.

6. Państwom obcym oraz szefom i funkcjonariuszom przedstawicielstw dyplomatycznych uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim.

W myśl art. 160 u. o. s. wolne są od opłaty świadectwa:

1. Wydawane na skutek podań, wymienionych w punktach 1-21, 23, 24 i 27 art. 142.

2. Wydawane osobom, wymienionym w art. 144.

3. Wydawane celem przedstawienia ich instytucji ubezpieczeń przymusowych niemajątkowych dla stwierdzenia uprawnień ubezpieczeniowych. Podanie wniesione przez osobę tak dalece niezamożną, że uiszczenie opłaty stemplowej nie jest dla niej możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego i gdy ten stan rzeczy jest Urzędowi niewątpliwie znany, może być podanie załatwione, względnie świadectwo wydane, mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej lub częściowego tylko uiszczenia (punkt 17 art. 142 oraz punkt 1 art. 160 u. o. s.). Urząd ma jednak w razie wydania świadectwa bez opłaty stemplowej pozostawić w swych aktach notatkę, stwierdzającą, że świadectwo uwolniono od opłaty z powodu niezamożności petenta.

Ponadto osobiste uwolnienie od opłat stemplowych od podań i świadectw przysługuje przedsiębiorstwom państwowym będącym odrębnymi osobami prawnymi, a to:

a) Polska Poczta, Telegraf i Telefon;
b) Żegluga Polska;
c) Polskie Koleje Państwowe oraz Kolejowe Ajencje Celne.

Przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, niewymienione w punkcie a) do c) nie korzystają z uwolnienia od opłat stemplowych od podań i świadectw.

Do czasu emisji znaczków stemplowych opłaty stemplowe od podań i świadectw pobierane będą tylko gotówką. Opłatę stemplową należy uiścić w najbliższej kasie skarbowej, a kwit kasowy jako dowód uiszczenia wpłaty dołączyć do podania.

Kwit kasowy na uiszczoną opłatę od świadectwa dołącza urząd do referatu świadectwa, który pozostaje w aktach urzędu, a na mającym się wydać świadectwie umieszcza klauzulę o następującej treści: „opłatę stemplową w kwocie . . . . . . uiszczono gotówką w Kasie Urzędu Skarbowego w .... dnia............ 19........ .r pod poz. dz. przych. ....". Klauzula ta winna być stwierdzona podpisem urzędnika.

Na zasadzie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4. listopada 1944 Dz. Ust. Nr 11 poz. 60 z 1944 r. do opłat stemplowych nie pobiera się 10%-ego nadzwyczajnego dodatku.

Dla wygody petentów, załatwiających sprawy w Gmachu Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego uruchomiona została podręczna Kasa Skarbowa w Gmachu Urzędu (parter — pokój Nr 135), która uprawniona jest *wyłącznie* do poboru opłat stemplowych od podań i świadectw.

p. o. Dyrektora Izby Skarbowej
Krzesiński, m. p.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA.

ZAPOWIEDŹ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że Edward Henryk Wąsowicz, pracownik umysłowy, stanu wolnego, zamieszkały w Sosnowcu, ulica Leśniczówka 72, oraz Lidia, Magdalena, Julia, Ludwina Gąwłowska, bez zawodu, zamieszkała w Szopienicach, ulica Borki 31, chcą zawrzeć związek małżeński.

Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Szopienicach i w Dzienniku Wojewódzkim.

Szopienice, dnia 27 kwietnia 1945 r.

Urzędnik Stanu Cywilnego
11 (—) *A. Czora*

Unieważnia się zgubione prawo jazdy Nr 495 wystawione przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski na nazwisko Ratajski Władysław, zamieszkały Sosnowiec, Czysta 2. 12

Unieważnia sie zgubione upoważnienie na prowadzenie zakładu krawieckiego, wystawione przez Magistrat miasta Chorzowa z dnia 7 lutego 1945 na nazwisko Bartkowiak Czesław, zamieszkały Chorzów, ul. Sobieskiego Nr 24. 13

Redakcja i Administracja — Urząd Wojewódzki Śląski, ul. Jagiellońska 25, I p., pokój 244, telef. wewn. 444 i 452.

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Katowice, ul. Francuska 33, w podwórzu, telef. 327-54.

Druk. nr 576/V/45 (3000) — R 1005 P.